

एक्सेल बैंकको उन्नाइसौं वार्षिक साधारण सभा सम्पन्न

बिर्तामोड(प्रस) । एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेडको उन्नाइसौं वार्षिक साधारण सभा सोमवार सम्पन्न भएको छ ।

संचालक समितिका अध्यक्ष महेन्द्रकुमार गोयलको

वित्तीय विवरणहरु पारित गर्ने, लेखापरीक्षकको नियुक्ति, बैंकको नियमावली संशोधनलगायतका प्रस्तावहरु पारित गरेको छ ।

प्रदेशिक बैंकको रुपमा

बैंकी अन्तिम पृष्ठमा

एक्सेल बैंकद्वारा शैक्षिक सामग्री वितरण

भापा, चैत ११ । एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेडले मेचीनगर-२ गाडागल्लीस्थित

कृष्ण आधारभूत विद्यालयका १५९ जना विद्यार्थीहरुलाई शैक्षिक वृत्तिविकासको लागि शैक्षिक सामग्रीहरु वितरण गरेको छ । बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत डा. इन्द्रकुमार कट्टेलले विद्यालयका प्रधानाध्यापक राजनकुमार गिरी र विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्षलाई मञ्जील देवानलाई एक कार्यक्रमका बीच उक्त सामग्री

बैंकी अन्तिम पृष्ठमा

कुलमानलाई प्राधिकरणबाट हटाउने मन्त्रिपरिषद्को निर्णय

सरकारलाई प्रश्न गरेका थिए । स्पष्टीकरणमा आधार र कारण नबुलेकाले थप पुष्ट्याइँ पेश गर्ने अवस्था नरहेको उनको भनाइ थियो गत पुस २८ मा घिसडले बुझाएको स्पष्टीकरण चित नबुझेको भन्दै मन्त्री खड्काले फागुन १३ गते मन्त्रीस्तरीय निर्णयबाट नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको कार्यकारी निर्देशकको पदबाट किन नहटाउने भन्दै दुईबुँदे स्पष्टीकरण

भापा(प्रस) । नेपाल विद्युत् प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसडलाई पदबाट हटाइएको छ । एक मन्त्रीका अनुसार प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक घिसडलाई पदबाट हटाइएको बताए । सोमबार साँझ बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले घिसडलाई हटाउने निर्णय गरेको एक मन्त्रीले बताए ।

सरकारले घिसडलाई यसअघि पटकपटक स्पष्टीकरण सोध्दै आएको थियो । ऊर्जामन्त्री दीपक खड्काले घिसडले सरकारलाई नटेरेको भन्दै बयान दिँदै आएका थिए । कुलमानले भने आफूलाई यसअघि सोधिएको स्पष्टीकरण के कति कारण चित्तबुझ्दो भएन ? भन्दै उल्टै

सोधेका थिए ।

यसैबीच सरकारले नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको कार्यकारी निर्देशकमा हितेन्द्रदेव शाक्यलाई नियुक्त गरेको छ । सोमबार बसेको मन्त्रिपरिषद्ले उक्त पदमा रहेका कुलमान घिसडलाई हटाउँदै शाक्यलाई नियुक्त गरेको हो । कार्यकारी निर्देशक कुलमानलाई सरकारले पटक-पटक स्पष्टीकरण सोध्दै आएको थियो । ऊर्जामन्त्री दीपक खड्काले कुलमानले सरकारलाई नटेरेको भन्दै बयान दिँदै आएका थिए ।

बैंकी तेश्रो पृष्ठमा

पूर्व नगर प्रमुख शिवाकोटीलाई अदालतमा पेश

भापा(प्रस) । कारागार चलानको अदालती आदेशपछि पनि करिब तीन महिनादेखि बीएण्डसी अस्पतालमै रहेका बिर्तामोड नगरपालिकाका पूर्व नगर प्रमुख धुवकुमार शिवाकोटीलाई सोमवार अदालतमा पेश गरिएको छ । बकपत्रका लागि उनलाई बीएण्डसी अस्पतालबाट भापा जिल्ला अदालत लगिएको हो । सकल मिशिल नभएका कारण सोमवार बकपत्र हुन सकेन । सकल मिशिल उच्च अदालत इलाममा लगिएकाले बकपत्र हुन नसकेको हो । सकल मिशिल भिकाएर मंगलवारदेखि बकपत्र शुरु गरिने अदालतका श्रेष्ठेदार किरणकुमार सिंहले जानकारी दिए । भापा जिल्ला अदालतले थुनामा राख्न दिएको आदेशविरुद्ध शिवाकोटीले उच्च अदालत इलाममा पुनरावेदन

दिएका थिए । उच्च अदालतले चैत ७ गते सकल मिशिल पेश गर्न आदेश दिएपछि चैत ८ गते लगेर बुझाइएको थियो गत पुष २२ गते भापा जिल्ला अदालतले शिवाकोटीलाई पुर्पक्षका लागि कारागार चलान गर्ने आदेश दिएको थियो । आदेशमा अस्वस्थ रहेका शिवाकोटीको उपचारको व्यवस्था मिलाउनसमेत भनिएको थियो । त्यही आदेशबमोजिम भापा कारागारले उनलाई बीएण्डसी अस्पतालमा रहेर उपचार गर्न दिएको हो । उनको स्वास्थ्यमा धेरै सुधार आएकोले केही दिनअघि भापा कारागारका प्रमुख रेवन्त भट्टराईले कारागार पठाउने बताएका थिए । तर अर्भेसम्म उनलाई बीएण्डसी अस्पतालमै राखिएको छ । फरेल कामदारको रुपमा राखिएको १६ वर्षीया नाबालिकालाई जबरजस्ती करणी गरेको आरोपमा बिर्तामोड नगरपालिकाका पूर्व नगर प्रमुख शिवाकोटी गत मंसिर २४ गते पक्राउ परेका थिए ।

नक्कली नेपाली नम्बर प्लेट भएको भारतीय स्कोरपिओसहित दुई पक्राउ

भापा(प्रस) । सशस्त्र प्रहरीले नक्कली नेपाली नम्बर प्लेट भएको भारतीय स्कोरपिओसहित दुईजनालाई नियन्त्रणमा लिएको छ । सोमवार साँझ ६ बजे मेचीनगर नगरपालिका ६ काँकरभिट्टास्थित बसपार्क इलाकामा सशस्त्र प्रहरी बल, नेपाल नं. २ गण हेक्वा भापा मातहत (प्रस्तावित) सीमा सुरक्षा गुल्म काँकरभिट्टाबाट खटिएको मोवाईल टोलीले बा ८ च १३३८ नम्बरको नेपाली नम्बर प्लेटजडित भारतीय स्कोरपिओ नियन्त्रणमा लिएको हो । उक्त स्कोरपिओ गाडीसहित चालक मोरङ पथरी शनिश्चरे ८ बस्ने वर्ष ४१ का ईश्वरी भण्डारी र उक्त गाडीमा सवार भारत नक्सालवारी पञ्चायत बस्ने वर्ष ३५ का नितार्ई घोसलाई नियन्त्रणमा लिइएको हो । उनीहरुलाई आवश्यक कारवाहीको लागि मेची भन्सार कार्यालयमा बुझाउने प्रकृयामा रहेको सशस्त्र प्रहरीले जनाएको छ ।

नाबालिका बलात्कारपछि तीन लाखमा मिलाउन खोज्ने चार पक्राउ

भापा(प्रस) । इलाममा १३ वर्षीया नाबालिकालाई बलात्कार गरिसकेपछि ३ लाख रुपैयाँ दिएर मिलाउन खोज्ने चारजना पक्राउ परेका छन् ।

पक्राउ पर्नेहरुमा बलात्कारमा संलग्न इलाम माई नगरपालिका २ बस्ने २४ वर्षीय केशव गिरी, उनका बुवा ५८ वर्षीय केदारनाथ गिरी , काका ४३ वर्षीय यादव भनिने नारायण गिरी र छिमेकी ३८ वर्षीय पाँचथरे भनिने तुलाधर अर्याल रहेका छन् । लुकिछिपी बसिरहेको अवस्थामा उनीहरुलाई आइतवार इलाम प्रहरीले पक्राउ गरेको हो । पीडितका बुवा केदारनाथ गिरी र छिमेकी तुलाधर अर्याललाई घरेबाट तथा पीडक केशव गिरी र उनका काका

नारायण गिरीलाई इलाम र भापाको सिमानामा लुकिछिपी बसेको अवस्थामा फेला पारी नियन्त्रणमा लिइएको प्रहरी स्रोतले जनाएको छ । आरोपितहरुलाई पक्राउ गर्न जिल्ला प्रहरी कार्यालय इलामबाट प्रहरी निरीक्षक साँजव बोगटीको कमाण्डमा प्रहरी टोली खटिएको थियो ।

उनीहरुलाई जिल्ला अदालत इलामबाट ७ दिनको म्याद थप गरी जिल्ला प्रहरी कार्यालय इलाममा राखेर अनुसन्धान भइरहेको छ ।

गत चैत ६ गते साँझ ६:३० बजे इलाम माई- २ सितलीस्थित चिया बगानमा माई नगरपालिका २ बस्ने

२४ वर्षीय केशव गिरीले वडा नं ४ बस्ने १३ वर्षीया नाबालिकालाई ललाई फकाई डर त्रासमा पारी जबरजस्ती करणी गरेका थिए । त्यस घटनाको जानकारी प्राप्त हुनसाथ प्रहरी चौकी दानाबारीबाट प्रहरी टोली खटिएर खोजतलास गर्दा पीडितका फरार भएका थिए । त्यसबीचमा छिमेकी अर्यालले आफ्नो घरमा पीडित पक्षलाई बोलाई ३ लाख रुपैयाँ दिएका थिए । अनुसन्धानको क्रममा उक्त रकम पीडितका आमाको साथबाट बरामद गरिएको छ । आफूलाई प्रभाव र दबाबमा पारी घटना मिलाउन खोजेको भन्दै पीडितकी आमाले चैत ९ गते जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा जाहेरी दिएकी थिइन् ।

सुनजस्तो ४९ थान धातुसहित पाँच पक्राउ

भापा(प्रस) । काँकडभिट्टा नाका हुँदै भारतबाट सुनजस्तो धातु ल्याउँदै गर्दा पाँचजना पक्राउ परेका छन् । सोमवार दिउँसो १२:३० बजे मेचीनगर ६ पुरानो मेची पुलमा

बुद्धशान्ति गाउँपालिका वडा नं. २ बस्ने वर्ष ४० का राम लिम्बू र रामेछाप दुम्बा गाउँपालिका वडा नं. ७ स्थाई वतन भई हाल काठमाण्डौ डल्लु बस्ने वर्ष २६

पानीट्यूङ्गीबाट नेपालतर्फ भाडाको सिटी सफारीमा चढेर आउँदै गर्दा शंका लागेर प्रहरीले शरीर तलासी लिएको थियो । ताप्लेजुड मैवाखोला गाउँपालिका वडा नं. ६ स्थाई वतन भई हाल भापा

का प्रशान्त मोक्तानको शरीर तलासी लिँदा ४९ थान सुनजस्तो धातु फेला परेको हो । लिम्बूले लगाएको ज्याकेटको गोर्जीभित्र पत्रिकाले बाइन्डीङ गरेको जम्मा ३ पोका रहेकोमा खोली हेर्दा निलो रंगको कार्ड जस्तो देखिने PAMP लेखिएको कार्डको बीच भागमा (CREDIT SUISSE २० नं FINE GOLD ९९९.९)लेखिएको

सुनजस्तो देखिने २९ थान वस्तु फेला परेको थियो भने मोक्तानले लगाएको कालो रंगको जिन्स पाइन्टको अगाडी र पछाडीको गोर्जीमा पत्रिकाले बाइन्डीङ गरेको जम्मा २ पोका रहेकोमा खोली

हेर्दा निलो रंगको कार्डजस्तो देखिने PAMP लेखिएको कार्डको बीच भागमा (CREDIT SUISSE २० FINE GOLD ९९९.९) लेखिएको सुनजस्तो देखिने २० थान वस्तु फेला परेको थियो ।

यसैबीच अनुसन्धानका क्रममा थप तीनजना पक्राउ परेका छन् । बारा जितपुर नगरपालिका वडा नं. १८ स्थाई वतन भई काठमाण्डौ बुटवलनिकण्ठ बस्ने वर्ष ५७ का राधेश्याम माफ्ठी , रुकुम बाँफिकोट गाउँपालिका वडा नं. ७ बस्ने स्थाई वतन भई दाङ तुलसीपुर-१३ बस्ने वर्ष ४० का कमल कुसारीको र भारत पश्चिम बंगाल दार्जिलिङ बस्ने वर्ष ६३ का बलबहादुर क्षेत्री पक्राउ परेका हुन् । उनीहरुलाई मेचीनगर नगरपालिका ६ स्थित होटल एम्प्रेजबाट पक्राउ गरिएको हो । पाँचै जनालाई पक्राउ गरी आवश्यक कारवाहीको लागि इलाका प्रहरी कार्यालय काँकरभिट्टामा राखिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS

वरिष्ठ विशेषज्ञ - हाड, जोर्नी, बन्धा, मेरुदण्ड रोग/सर्जन
सम्पन्न: सोमबार देखि विहिवारसम्म, ९ बजे देखि

डा. दिपायन पाण्डे, MD

वरिष्ठ विशेषज्ञ - छाता, रोग, कपाल, सौन्दर्य, कृच्छररोग
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको दोस्रो शनिबार, कोशी हस्पिटल, दमकबाट

डा. आलोक झा, MD

वरिष्ठ विशेषज्ञ - मानसिक, बन्धा तथा नगोरोग
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको पहिलो शनिबार, कोशी हस्पिटल, विराटनगरबाट

डा. केशव कु. मण्डल, MD

वरिष्ठ विशेषज्ञ - भन्ज्यात शिर्ष तथा बाल रोग विशेषज्ञ
सम्पन्न: दैनिक सेवा, विहान १० बजे देखि

डा. धिरज ताम्रकार, MD / डा. आनन्द देव, MD

वरिष्ठ फिजिसियन/इन्टरनल मेडिसिन
सम्पन्न: दैनिक सेवा

डा. विकास जैशी, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - कलेजो (लिवर) पेट, जठिउस, हेपेटाइटिस रोग
तथा कलेजो प्रत्यारोपण फिजिसियन

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम आईशुक्रबार, विर हस्पिटल, काठमाडौँबाट

डा. अच्युत भक्त आचार्य, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - छाति, फोक्सो, दन्त, श्वासप्रश्वास, एलर्जी, बिन्दु
तथा स्तररोग/पल्मोनोलोजिस्ट

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम शनिबार, नर्भिक हस्पिटल काठमाडौँबाट

डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI

वरिष्ठ विशेषज्ञ - वायुरोग, संक्रमण रोग तथा फिजिसियन
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको दोस्रो शनिबार, न्यूरो हस्पिटल विराटनगरबाट

डा. निशान भुर्तेल, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - गुनोला (किडनी) रोग तथा गुनोला प्रत्यारोपण फिजिसियन
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको दोस्रो शुक्रबार, सिविल हस्पिटल काठमाडौँबाट

स्वास्थ्य सेवामा तपाईं सँगै

जिवनरक्षा बिर्तामोड
पोलिक्लिनिक एण्ड डायग्नोस्टिक सेन्टर प्रा. लि.

बिर्तामोड-४, भद्रपुररोड, भापा (भद्रपुरसस्टेण्ड अगाडि)

जानकारी तथा नाम दर्ताका लागि सम्पर्क
023-591566 (Reception), 023-531242 (Pharmacy)
9807923352 / 9817094601

विशेषज्ञ OPD सेवा/प्याथोलोजि क्याम्प/डिजिजो एक्स-रे/डिजिटल एक्स-रे
ECG/EEG/NCT/PFT/कानेसी

खुल्ने समय: विहान ७ बजे देखि बेलुकी ७ बजे सम्म

डा. धर्मगित भट्टराई, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल रोग, इन्जेलोलीजी रोग प्रतियक्षा, एलर्जी,
बाल वायुजन्यरोग र बाल नोन्स्यारी मेडिसिन विज्ञ

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम शुक्रबार र शनिबार, ३ हस्पिटल काठमाडौँबाट

डा. उत्कर्ष कार्की, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल रोग, किशोरकिशोरी बन्धा तथा मानसिक रोग
/बाल नोवोचिकिस्टिक

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको दोस्रो शुक्रबार र शनिबार, काविल बाल हस्पिटल, काठमाडौँबाट

डा. सन्तोष मिश्र, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल रोग अन्तिम मेरुदण्ड, अटिज्म, टोडको रोग
/बाल न्यूरोलोजिस्ट

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको पहिलो शुक्रबार र शनिबार, काठमाडौँ मेडिकल कलेजबाट

डा. दिलिप न्यौपाने, MD, DM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल पेट ग्याष्ट्रिक आन्तरिक व्याधिरोग, कुपोषण,
तथा कलेजो रोग/बाल ग्याष्ट्रोइन्टेरोलोजिस्ट

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको पहिलो शुक्रबार र शनिबार, काठमाडौँ मेडिकल कलेजबाट

प्रा. डा. गौरवराज ढकाल, MS, FISS

वरिष्ठ विशेषज्ञ - मेरुदण्ड (स्पान्डा), बन्धा, टोड, अर्धन, कम्मर रोग/स्पान्ड सर्जन
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम शनिबार, सिविल हस्पिटल, काठमाडौँबाट

डा. पुरुषोत्तम पराजुली, MS, MCh

वरिष्ठ विशेषज्ञ - पिसाब, प्रोस्टेट, मुत्रगन्धि, पछरी तथा मुत्र रोग/न्यूरोलोजिस्ट

सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको तेस्रो शनिबार, न्यूरो हस्पिटल, विराटनगरबाट

डा. अपार पोखरेल, MS, FIPE

वरिष्ठ विशेषज्ञ - नाक, कान, घाँटी रोग/बाल तथा वयस्क ENT सर्जन
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम शनिबार, सिविल हस्पिटल, काठमाडौँबाट

डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM

वरिष्ठ विशेषज्ञ - मधुमेह (डायबिटीस), थाइराइड, हृन्मन रोग
सम्पन्न: प्रत्येक महिनाको अन्तिम शनिबार, विराटनगरबाट

सम्पादकीय

अब उपभोक्तालाई न्याय

नेपालको संविधानको धारा ४४ को उपधारा १ ले प्रत्येक उपभोक्तालाई गुणस्तरीय वस्तु र सेवा प्राप्त गर्ने हक हुनेछ भनेको छ। उपधारा २ मा गुणस्तरहीन वस्तु तथा सेवाबाट क्षति पुगेको व्यक्तिलाई कानूनबमोजिम क्षतिपूर्ति पाउने हक हुने व्यवस्था गरेको छ। संवैधानिक व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि कानून पनि २०७५ सालमै बनेको हो। त्यो हो, उपभोक्ता संरक्षण ऐन। उक्त ऐनले पनि ठगिएका उपभोक्ताहरूलाई न्याय दिलाउने र त्यसका लागि उपभोक्ता अदालतको गठनको परिकल्पना गरेको थियो। संविधान बनेको १० र कानून बनेको ६ वर्षमै सही नेपालमा उपभोक्ता अदालत गठन भएको छ। त्यसले आइतबारदेखि कार्यारम्भ पनि गर्‍यो। पहिलो दिनै तीनवटा मुद्दा यो अदालतले पाएको छ, जसको सन्देश भनेको उपभोक्ता ठगिएका छन् र न्याय खोजिरहेका थिए भन्ने हो। संवैधानिक र कानुनी व्यवस्था उपभोक्ता हितका खातिर पहिलो कदम थिए भने अदालतको स्थापना दोस्रो कदम हो। अब अदालतबाट न्याय भयो भने मात्रै संविधानले भने भैं उपभोक्तालाई आफ्नो हक सुनिश्चित रहेको यकिन हुन्छ। उपभोक्ता अदालतले उपभोक्तालाई छिटो, छरितो न्याय दिन सक्‍यो भने त्यसको अर्थ रहन्छ। यस प्रकारको विशिष्ट अदालत पनि हाम्रो लोकतन्त्रको अर्को एउटा सुन्दर पक्ष भएको छ। नुनदेखि सुनसम्ममा नेपाली ठगिन्छन् भनिन्छ। आम उपभोक्ताको गुनासो पनि त्यस्तै छ। कानुनी राजको प्रत्याभूतिका खातिर पनि उपभोक्ता हित संरक्षण अत्यावश्यक थियो। तसर्थ, नागरिकलाई न्याय दिलाउने र कानुनी राजलाई बलियो बनाउने सन्दर्भमा पनि उपभोक्ता अदालतको गठन एक मानक हो।

मूल्य तिरैको वस्तु वा सेवाको गुणस्तर पाउने हरेक उपभोक्ताको मौलिक हक हो। तर नेपालमा भने खानेकुरादेखि औषधोपचारसम्ममा हुने गरेका ठगीको सुनुवाइ र न्याय दिने निकायको अभाव थियो। त्यो अभाव उपभोक्ता अदालतको गठनले पूरा गरेको छ। राज्यको यो संरचनाले नागरिकलाई थप बलियो बनाउने विश्वास गर्न सकिन्छ। सानोतिनो वस्तु वा सेवा नै किन नहोस्, त्यसमा ठगिँदा मुद्दा मामिलामा जाँदा खर्चिलो भने हुनु हुँदैन, त्यसो हुँदा फेरि उपभोक्ता खुम्चिएर बस्ने परिस्थिति बन्छ। कानून व्यवसायीले उपभोक्ताका मुद्दामा निःशुल्क कानुनी सेवा दिन गरेको प्रतिबद्धताले उपभोक्तालाई अर्को खुसी दिएको छ। तर उपभोक्ता अदालतबाट न्याय पाउन काठमाडौँ केन्द्रितै हुनुपर्ने बिडम्बना सधैं सहनु भने हुँदैन। यो सुरुआत आफैँमा उत्तम प्रक्रिया हो, यसको विस्तार पनि आवश्यक छ।

• जुनारबाबु बस्नेत

सरकार कसका निम्ति ? यो संसारभर विमर्श भइरहेकै प्रश्न हो । राजनीतिक प्रणालीको विकासक्रमले यो प्रश्नको जवाफ दिँदै आएको हुन्छ । कुनै पनि सरकार त्यस मुलुकका सम्पूर्ण नागरिकको प्रतिनिधित्व हो, हुनु पर्छ । व्यवहारमा सबै सरकार नागरिकको आर्थिक, सामाजिक र राजनीतिक हकहितका निम्ति प्रतिबद्ध हुन सकिरहेका हुँदैन । कतिपय सरकारले चाहेर पनि जनताका चाहना सम्बोधन गर्न सकेका हुँदैनन् भने कतिपय सरकार त्यसतर्फ संवेदनशील हुन नसक्दा असन्तोष भोग्नुपर्ने हुन्छ । सामान्यतया उदार लोकतन्त्रमा सरकार जनताप्रति उत्तरदायी हुनेपर्ने प्रणाली अन्तरनिहित हुन्छ । जनताप्रति उत्तरदायी हुन लोकतान्त्रिक प्रणालीले अवलम्बन गर्ने आर्थिक नीति विधि उदार अर्थतन्त्रका आयामसित आबद्ध भए त्यसले समृद्धिको मार्ग प्रशस्त गरेको पाइन्छ । लोकतान्त्रिक पद्धति नभएका कतिपय मुलुकका अर्थ आयाम लाइसेन्स पद्धतिमा आधारित र नियन्त्रित देखिन्छन् । सत्ताको कठोर नियन्त्रणमा सीमित वर्ग र आसेपासेलाई उद्यमधन्दा तथा व्यवसायमा आबद्ध गराइन्छ । अनेक आवरणको त्यस्तो अर्थतन्त्र आमनागरिकको हितमा संवेदनशील हुँदैन । नेपालमै पनि १०४ वर्षको राणाशाही अनि ३० वर्षको पञ्चायती व्यवस्था लाइसेन्सराजमा आधारित अर्थप्रणाली थियो । नेपाली अर्थव्यवस्थालाई लामो समय बन्धक बनायो ।

छयालीस सालको राजनीतिक परिवर्तनपछि नेपालले औपचारिक तवरमै खुला, उदार र बजारमुखी अर्थतन्त्र अवलम्बन गरेको विगतसम्म पुग्नेपर्ने हुन्छ । कतिपय सङ्घीयलाई उदार अर्थतन्त्र भनेरवित्तिकै ज्वरो आउने गर्छ तर उदार अर्थतन्त्रको त्यही आरम्भ नै नेपालको अर्थतन्त्रलाई आजसम्म क्रियाशील गराउने मूल आधार हो भन्ने बुझेर पनि बुझ पचाउने प्रवृत्ति छ । पञ्चायतको अन्त्यताका मुलुकी अर्थतन्त्र नाजुक अवस्थामा पुगेको थियो । आर्थिक वृद्धिर तर तीन/चार प्रतिशतमा

सीमित थियो । मुलुकसँग पर्याप्त विदेशी मुद्रा थिएन । देशका ४९ प्रतिशत मानिस गरिबीका रेखामुनि थिए । नेपालीको औसत वार्षिक प्रतिव्यक्ति आय १८५ डलर मात्र थियो ।

केन्द्रीय तथ्याङ्क कार्यालयका अनुसार अहिले नेपालीको प्रतिव्यक्ति आय एक हजार ४५६ पुगेको छ । गरिबीको रेखामुनि रहेका जनताको प्रतिशत पनि घटेर १८ प्रतिशतमा सीमित भएको छ । यो उपलब्धि नराम्रो होइन तर विगतका सरकारले अभै राम्रो गर्न सकेका भए उपलब्धि योभन्दा धेरै माथि हुने थियो । कतिपयमा असन्तुष्टि अहिले पनि हुन सक्छ, स्वाभाविक हो असन्तुष्टिले थप प्रगति दिन सक्छ । असन्तुष्टि लोकतान्त्रिक पद्धतिभन्दा बाहिर खोज्नु बेमौसमी बाँसुरी मात्र हुने छ । यो तीन दशकमा नेपालले हासिल गरेको उपलब्धि पर्याप्त होइन तर नेपालले अवलम्बन गरेको तीन दशकअघिको उदार आर्थिक नीतिले लाइसेन्सराज तोडियो । सबै नागरिक व्यापार व्यवसाय गर्न अग्रसर हुन सक्ने वैधानिक आधार बन्यो । सुशासनमा कतिपय कमजोरी भए । सत्ता र नेतृत्वजन्य प्रवृत्ति छोटी भए । अस्थिरताले अन्योल ल्यायो । त्यसैले यो तीन दशकमा पुनुपर्ने गन्तव्यमा पुग्न सकिएन ।

लोकतान्त्रिक प्रणाली नागरिकलाई अर्थतन्त्रका आयाममा सहभागी गराउन सक्ने नीति र पद्धतिमा निहित हुन्छ । विश्वमा यस्ता अनेक उदाहरण छन् । छिमेकी भारतमा लोकतान्त्रिक पद्धति भए पनि सन् १९९० सम्म नियन्त्रित अर्थतन्त्रले आर्थिक वृद्धिलाई प्रतिकूल प्रभाव पारेको थियो । महात्मा गान्धीको स्वराजसँग आबद्ध आर्थिक मोडल उपनिवेशकालमा त्यसविरुद्धको तिखो राजनीतिक हतियार त भयो तर स्वतन्त्रतापछि समयानुकूल अर्थतन्त्र सबल बनाउन सम्भव भएन । जवाहरलाल नेहरूको राज्य नियन्त्रित अर्थतन्त्र तथा इन्दिरा गान्धीको बैङ्कसमेत राज्यकरण गर्ने नीति पनि अर्थतन्त्र बलियो बनाउन काम लागेन । टाट उल्टेने डिलमा पुगेको अर्थतन्त्रलाई अर्थमन्त्रीका रूपमा डा. मनमोहन सिंहले खुला र उदार नीति अवलम्बन गर्दा भारत तीव्र आर्थिक वृद्धिको दिशामा अग्रसर हुन सक्‍यो । यो साढे तीन दशकमा भारत विश्वको १८ औँ अर्थतन्त्रबाट पाँचौँमा आइपुगेको छ । नेपालले उदार अर्थतन्त्र अवलम्बन गरेको पहिलो तीन वर्ष २०४८/५९ औसत सात/आठ प्रतिशतको

आर्थिक वृद्धि हासिल गरेको थियो । २०५१ सालपछिको राजनीतिक अस्थिरता र नीतिगत अन्योलले उदार नीतिको थप संस्करण अगाडि बढ्न सकेन । वर्तमान सरकार नयाँ चरणको आर्थिक सुधारका निम्ति कानुनी तर्जुमा गर्न केही अघि ल्याएका अध्यादेश अहिले सदनमा विचाराधीन छन् । यसले उदार अर्थतन्त्रका आयामतर्फ आस बढाएको छ ।

प्रजातान्त्रिक प्रणालीमा अप्रजातान्त्रिक आर्थिक नीति तथा त्यसका अवयव घातकसमेत हुन्छन् । कुशासन र भ्रष्टाचारले पनि लोकतान्त्रिक प्रणालीमा क्यान्सरको काम गर्छ । उदार अर्थतन्त्रमार्फत व्यापक आर्थिक गतिविधि बढाउँदै त्यसबाट प्राप्त राजस्व नै राज्य सञ्चालनको मूल स्रोत हुने हुँदा यसमा पारदर्शिता सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण पक्ष हो । संसारभरका सरकार अहिले ठुलो चुनौतीमा छन् । सूचना प्रविधि र सामाजिक सञ्जालले व्यापक चेतना विस्तार भएका छ । यसले सरकार, त्यसका सञ्चालक, प्रशासनिक संयन्त्र सबै हाम्रै करमा आश्रित छन् भन्ने जानकारी आमनागरिक तहमा पुगेको छ । त्यसमा विभ्रम र सतही अप्रशोधित सूचनाको बाढीसमेत छ । कुशासन, भ्रष्टाचार, ढिलासुस्ती र अपारदर्शी कार्यशैली आदिले नागरिक असन्तुष्टिको रापताप संसारभर बढ्दो छ । यसले दक्षिणपन्थी र प्रियतावादी नेतृत्वको उदयलाई बढोत्तरी दिएको छ । यो चुनौती सामना गर्न उदार अर्थतन्त्रका आयामलाई भर्ने फराकिलो र पारदर्शी पार्नुको विकल्प छैन । देशीय हित प्रवर्धन गर्ने उदार अर्थतन्त्रका आयामले मात्र दीर्घकालीन समृद्धिको मार्ग सफा हुँदै जाने छ ।

नेपालको सन्दर्भमा कतिपय विरोधाभाषी र समयानुकूल परिस्कृत हुन नसकेका कानुन, प्रशासनिक र प्रक्रियागत ऋभ्रष्टले उदार अर्थतन्त्रका आयामलाई कमजोर बनाएको छ । भुक्तभोगीका अनुसार सानो व्यापार व्यवसाय थाल्न तथा निरन्तरता दिन प्रक्रियागत ऋभ्रष्टका पहाडै बोक्नु पर्ने हुन्छ । संघीय संरचनाको वर्तमान प्रणालीमा कुनै कानुन बनाउन कति समय लाग्ने हो ? संघीयतालाई सही रूपमा कार्यान्वयन गराउन निजामती कानुन बसौँआध बनूपर्ने थियो । बसौँको कार्यकारी तथा विधायिकी प्रयासमा पनि अभै निजामती ऐन बन्न सकेको छैन ।

एक पटक बनेको कानुन नै सधैँका निम्ति गीता होइन । समय अनुसार परिवर्तन हुन सक्छ । कार्यान्वयनका क्रममा अवरोध आउँदा संशोधन गर्दै जाने हो । मूल कानुन संविधान पनि आवश्यक प्रक्रिया अनुसार संशोधन हुँदै जान्छ । अहिले कानुन बनाउन लाग्ने समय, लागत र प्रक्रियागत लम्बेतानमा समेत निर्मम समीक्षा वाञ्छनीय छ । संघ मात्र होइन, प्रदेश र स्थानीय सरकार सबैले समय, लागत, प्रक्रियामा शीघ्रता ल्याउनेपर्ने छ । न्यून लागतमा बढी उपलब्धि हासिल गर्न सक्ने उदार पद्धति अवलम्बन गर्न सकिएन भने परिवर्तित सन्दर्भमा जनअसन्तुष्टि सम्बोधन गर्न कठिन हुने छ ।

नागरिकलाई उदार आर्थिक प्रक्रियामा सहभागी हुन सक्ने गरी नीतिगत, कानुनी र संरचनागत पद्धतिमा आबद्ध गर्न सक्नुपर्ने हुन्छ । राज्य आफैँले व्यापक रोजगारी दिन सम्भव छैन तर रोजगारी र स्वरोजगारी सिर्जना गर्न सक्ने गरी नीति, विधि र वातावरण बनाउने सरकारले नै हो । उदार र प्रतिस्पर्धी वातावरण निर्माण गरिनु पर्छ । त्यस निम्ति सार्वजनिक वस्तु र सेवामा सबै नागरिकको सहज पहुँचलाई सुनिश्चित गरिनु आवश्यक हुन्छ । बढी लाभ र मुनाफा लिने व्यक्ति वा संस्थासित प्रगतिशील कर उठाइ न्यून आय र सीमान्तकृतमा लगानी गर्दै आयको पहुँचमा पुर्‍याउन उदार नीतिका आयाम फराकिलो हुनु पर्छ । समाजवादको मिठो नाराले मात्र पेट भरिन्न । समाजको तल्लो वर्गलाई आयमा पहुँच पुग्ने गरी नीति र योजना बनेर कार्यान्वयनमा जान सक्ने भने असन्तुष्टिको बादल विस्तार हुन जान्छ । त्यसका निम्ति नीतिगत स्थायित्व आवश्यक हुन्छ । नेपालमा विगत तीन दशकमा सरकार परिवर्तनसँगै नीतिगत अस्थिरताले उदार अर्थतन्त्रका आयामलाई कमजोर बनाएको देख्न सकिन्छ । नीति र विधि कथित टाढाबाटका निम्ति मात्र हुनु हुँदैन ।

देशको आर्थिक तथा व्यावसायिक वातावरणप्रति निजी क्षेत्रको असन्तुष्टिलाई लामो समयदेखि सही ढङ्गले विश्लेषण हुन सकेको थिएन । नेपाली कांग्रेस र नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी एमालेको वर्तमान सरकारले केही अध्यादेशमार्फत कानुनी सुधारको बाटो लियो । त्यसका निम्ति आर्थिक तथा व्यावसायिक वातावरण सुधार

र लगानी अभिवृद्धि, सुशासन प्रवर्धन तथा सार्वजनिक सेवा प्रवाहमा सुधार, आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्वसँग सम्बन्धित कानुन अध्यादेशका रूपमा आए । ती कानुन संविधानको प्रावधान अनुसार अहिले विधायिकी प्रक्रियामा छन् । २०४८ सालमा पहिलो चरणमा गरिएको उदार अर्थतन्त्रका आयामलाई नयाँ संस्करणमा रूपान्तरण गर्न यो कानुनी सुधार उपयोगी हुन सक्ने विश्वास छ । निजी क्षेत्रसमेत उत्साहित भएको यो कानुनी सुधार अब कार्यान्वयनमा के कसरी जान्छ ? त्यो अहिल्यै भन्न सकिन्न ।

विकासनिर्माणका निम्ति भूमि प्राप्तिमा समस्या छ । वन तथा संरक्षण क्षेत्रमा विकास पूर्वाधार विस्तार गर्न अनेक अड्चन छन् । यसले जलविद्युत् आयोजना, सडक, केबुलकार जस्ता पूर्वाधारमा ठुलो अवरोध खडा गरेको छ । व्यवसाय विस्तार तथा औद्योगीकरणमा समस्याका कारण लगानी विस्तार हुन नसक्दा बेरोजगारी बढ्यो । उदार अर्थतन्त्रका कानुनी, संस्थागत र संरचनागत व्यवस्था पनि कार्यान्वयनका क्रममा शिथिल हुने प्रवृत्ति देखियो । त्यस्तो प्रवृत्तिमा पनि सुधार आवश्यक छ । प्रशासनिक र प्रक्रियागत ऋभ्रष्टले उद्यमशीलता विकास हुन नसकेको भोगाई नमिठो हुन्छ । यस्ता अनेक कारणले लाखौँलाख नेपालीलाई बिदेसिन बाध्य पार्ने अवस्था आयो । वर्तमान कानुनी सुधारको दिशा ती सबै अवरोध छिन्त्यौँदै उदार अर्थतन्त्रका आयामलाई फराकिलो पार्ने दिशामा देख्न सकिन्छ ।

उदार अर्थतन्त्रका फराकिला आयाम विस्तार हुन सकेनन् भने त्यसले नागरिक तहमा थप असन्तुष्टि पैदा गर्छ । अबको शासन व्यवस्था कम खर्चिलो बनाउने पर्छ । बडेमानका संस्थागत बोझ, व्यापक लागतका सार्वजनिक संरचना, प्रतिफलविहीन तडकभडक अबको सूचना प्रविधिका युगमा समयसापेक्ष हुन सक्दैनन् । संविधान संशोधनका क्रममा संघीयताका संरचनालाई प्रियतावादबाट माथि उठाएर भूअर्थराजनीतिक यथार्थको धरातलमा निर्मम समीक्षा गरिनुपर्ने छ । राज्यका तमाम संरचना जनताको करमा अडेका हुन्छन् । त्यो करको बोभ्रको बोध नागरिकमा हुनुहुँदैन । नागरिकलाई मेरो बोभ्रका निम्ति होइन, मेरो र समाजको आवश्यकताका निम्ति राज्य संरचना हुन भन्ने बोध हुन सक्नुपर्ने छ ।

असफल प्रयोगको पुनरावृत्ति असम्भव

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

• श्रीमान नारायण

जननिर्वाचित संविधान सभाको दुई तिहाइभन्दा बढी सदस्यको समर्थनबाट देशमा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक व्यवस्था लागू भएको हो । यसका निम्ति हजारौँ नेपालीले आफ्नो ज्यानको आहुति दिएका छन् । हजारौँ नेपालीको त्याग, समर्पण एवं निरन्तरको प्रयासबाट देशमा आएको विश्वकै सर्वोत्तम शासन प्रणालीको विपरीत दिशामा लाग्ने सपना देख्नु अथवा कल्पनासमेत गर्नु प्रतिगमन हो । अहिलेसम्म विश्वमा प्रयोगमा आएका शासन व्यवस्थामध्ये संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रलाई नै सबैभन्दा राम्रो, जनउपयोगी र सफल मानिएको छ । देशमा दुई सातादेखि संवैधानिक राजतन्त्रसहित विभिन्नथरीका विषय चर्चामा आएका छन् तर नेपाली जनता आफ्नो हातमा आएको अधिकारलाई गुन्र दिने गल्ती कदापि गर्ने छैनन् ।

२०६५ साल जेठ १५ गते पहिलो संविधान सभाको प्रथम बैठकले नै नेपाललाई विधिवत् रूपमा संघीय लोकतान्त्रिक

गणतन्त्र घोषणा गरेको थियो । त्यसै दिन नेपालमा २४० वर्ष पुरानो राजतन्त्रको बिदाइ भयो र देशमा गणतन्त्रको स्थापना गरियो । विगत १६ वर्षमा जनताका तर्फबाट डा. रामवरण यादव, श्रीमती विद्यादेवी भण्डारी र वर्तमान राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले राष्ट्रप्रमुखको गरिमामय पदमा आसीन हुनुभएको छ । यस्तोमा घडीको सिगोलाई उल्टो दिशामा फर्काउने प्रयास अथवा चाहनालाई धृष्टता नै भन्न सकिन्छ ।

नेपालमा राजनीतिक दलहरू तथा राजपरिवारबिचको द्वन्द्वको इतिहास करिब साढे छ दशक पुरानो हो । विसं २०१७ पुस १ गते तत्कालीन राजा महेन्द्रले जननिर्वाचित नेपाली कांग्रेसको सरकारलाई अपदस्थ गरी शासन सत्ता आफ्नो हातमा लिएदेखि नै राजसंस्था र दलहरूबिच अधिकारको लडाइँ चल्दै आएको हो । महेन्द्रले शासन सत्ता आफ्नो हातमा लिँदा तत्कालीन प्रधानमन्त्री विश्वेश्वरप्रसाद कोइरालासहित उहाँको मन्त्रीमण्डलका अधिकांश सदस्य सांसदलाई हिरासतमा लिइएको थियो । देशका लोकतन्त्रवादीहरू या त हिरासतमा राखिए अथवा निर्वासनमा भारत जान बाध्य पारिए । पञ्चायतको तीन दशकमा राजाबाट मन परेका व्यक्तिलाई प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री बनाउने काम भइरह्यो । हुकुम प्रमाजीको आधारमा आफ्नो बफादार मान्छेहरूलाई बिना शैक्षिक योग्यता पनि महत्त्वपूर्ण पदमा जथाभावी

नियुक्ति दिन थालियो । राजनीतिक दलमाथि प्रतिबन्ध लगाइयो र राजा तथा व्यवस्थाको विरोध गर्नेलाई कठोर जेल यातनादेखि फाँसीको सजायसम्म दिइयो । विसं २०४६ को अन्त्यतिर देशका राजनीतिक दलहरूले देशमा निर्दलीय पञ्चायती व्यवस्थाको समाप्ति र बहुदलीय लोकतन्त्रको पुनर्स्थापनाका लागि गरेका निर्णायक आन्दोलनको सफलतापश्चात् देशमा नयाँ राजनीतिक युगको थालनी भयो । राजनीतिक दलहरूले पञ्चायती व्यवस्थाको ३० वर्षमा राजसंस्थाको निर्देशनमा लोकतन्त्रवादीहरू माथि भएको दमन र उत्पीडनको समेत वास्ता नगरी नेपालको संविधान २०४७ मा राजा वीरेन्द्र शाहलाई राष्ट्रप्रमुखको गरिमामय पदमा राखे । संवैधानिक राजाको हैसियतमा उहाँको भूमिका पनि प्रशंसनीय नै थियो । 'राजाले गल्ती गर्न सक्दैन' भन्ने पश्चिमा अवधारणालाई उहाँले नेपालमा पनि प्रमाणित गरेर देखाउनुभएको थियो ।

२०५८ जेठ १९ गते राजा वीरेन्द्रको वंशनाश भएसँगै नेपाली जनतामा राजसंस्थाप्रति अनास्था उत्पन्न हुन थालेको थियो । विसं २०५९ को असोजमा तत्कालीन प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाले प्रतिनिधि सभालाई विघटन गरी निर्वाचनको मिति तोक्न तत्कालीन राजा ज्ञानेन्द्र शाहसामु सिफारिस गर्दा राजाले आफ्नो संवैधानिक मर्यादा र अधिकारको सीमाभन्दा बाहिर गएर आफूलाई कार्यकारी

राष्ट्रप्रमुखको भूमिकामा रूपान्तरित गरे । आफ्नो इच्छा अनुसार प्रधानमन्त्री र मन्त्रीहरूको नियुक्ति गर्न थाल्नुभयो । विसं २०६१ को माघमा त राष्ट्रप्रमुख र सरकारप्रमुखको दोहोरो भूमिका पनि उहाँले नै निर्वाह गर्न थाल्नुभयो । दुई जना वयोवृद्ध पञ्चायती नेता डा. तुलसी गिरी र कीर्तिनिधि विष्टको टेकोमा सरकार चलाउने उहाँको कदमलाई न त देशभित्रबाट न त मित्रराष्ट्रबाट नै समर्थन प्राप्त भयो । देशका लोकतन्त्रवादी दलहरू राजाको यस कदमविरुद्ध निर्णायक सङ्घर्ष गर्न बाध्य भए । विसं २०६२ मङ्सिरमा आन्दोलनकारी सात दल र सशस्त्र सङ्घर्षमा लागेका माओवादीबिच सहमति भए पश्चात देशमा निर्णायक आन्दोलनको शङ्कनाद भयो र राजा ज्ञानेन्द्रले शासन सत्ता छोड्नु पर्‍यो । राजा ज्ञानेन्द्रमा देखिएको सत्ताप्रतिको उच्च आशक्ति र महत्वाकांक्षका कारण देशका राजनीतिक दलहरू राजतन्त्रको अवशेषलाई नै समाप्त गर्न निष्कर्षमा पुगे । प्रत्येक वर्ष प्रजातन्त्र दिवसको अवसरमा ज्ञानेन्द्रको सन्देश आउने गर्छ । यस वर्षको सन्देशमा आफू फेरि पनि सक्रिय राजनीतिमा आउन चाहेको भन्दै जनताबाट सहयोग र समर्थनका लागि आह्वान गर्नुहुन्छ तर नेपाली जनताको यसमा कुनै चासो छैन । देशमा लोकतान्त्रिक शासन भएका कारण सबैलाई आफ्नो राजनीतिक अभ्यास गर्ने छुट छ । संघीयता, लोकतन्त्र एवं गणतन्त्रलाई वर्तमान संविधानको अपरिवर्तनीय अङ्ग

मानिएको छ । लोकतान्त्रिक शासनमा साढे तीन दशक बिताएका नेपाली जनता, अब आफूलाई पञ्चायतकालीन प्रजाको अवस्थामा फर्काउन तयार हुने छैनन् । राजा, सम्राट, सुल्तान र शाहका दिन अब गए । केही इस्लामिक राष्ट्रमा यदि यस्ता शासक छन् भने पनि त्यहाँका जनतालाई आफ्नो शासकप्रति अविश्वास छैन । सत्ताको भोक् र महत्वाकांक्षको अन्त्य हुँदैन । कसैको पनि चरित्र र स्वाभाविक प्रवृत्तिमा परिवर्तन आउँदैन । दरबारले जनताका आधारभूत अधिकार खोल्ने, निरङ्कुशता लाद्ने जबर्जस्ती राजनीतिक दलहरूले आन्दोलन र सङ्घर्ष गरिरहने अवस्था अब देशमा आउने छैन । 'कान्तिरच्युसनल', 'कल्चरल' वा 'बेवीकिङ्ग' लगायतका कुनै पनि प्रारूप देशका राजनीतिक दलहरूलाई मन परेको छैन, पर्ने पनि छैन । ज्ञानेन्द्र राजधानी काठमाडौँ बाहिर देश भ्रमणमा जाँदा मित्रराष्ट्र भारतको धार्मिक भ्रमणमा जाँदा नेपालमा राजतन्त्र त फर्किने होइन ? भन्ने चर्चा सुनिर्जित रूपमा चलाइन्छ तर यसको कुनै अर्थ हुँदैन । नेपालमा लोकतन्त्र छ । नेपाली जनतालाई मन परेको राजनीतिक दल र नेतामाथि विश्वास गर्ने अधिकार देशको संविधानले नै दिएको छ, तसर्थ ज्ञानेन्द्रको पक्षमा पनि जनता देखिनु आश्चर्यको विषय होइन । सडकमा देखिने भिड लोकतन्त्रको विरुद्धमा जाने कल्पना पनि गर्न सकिँदैन । राजतन्त्र समर्थक राजनीतिक दलहरूले चुनावमा प्राप्त गरेका

✧ बाँकी तेस्रो पृष्ठमा

